

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer izvzemši nedelje in praznike ter velja po posti prejeman za avstro-ogrške dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčijo celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. Za oznanila se plačuje od petrostopone petit-vrste po 14 h, če se oznanila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat.

— Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5. — Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Upravnštva telefon št. 85.

Justifikacija sodnega svetnika Tomaža Einspielerja.

(Iz krogov slovenskih sodnikov).

II.

Dognano je torej, da je nemški »Volksrat« za Kranjsko nastopil proti svetniku Einspielerju, in sicer z uspehom, ker je dosegel, kar je dosegel hotel. Kakor je govoril dr. Eger, se je bivši predstojnik tukajnjemu okrajnemu sodišču osmeli, v področju svojega sodišča uvesti slovenčino kot notranji uradni jezik. Ta trditev ni istinita.

Ker govorimo tu o slovenskem uradovanju, moramo seči nekoliko let nazaj. Leta 1886. in 1887. je dal tedanji predsednik deželnemu sodišču ljubljanskemu, Kočevar, po naročilu justičnega ministrstva zbrati razne slovenske tiskovine in formulirje, ki so se tedaj rabile pri posameznih sodiščih. S pomočjo drugih strokovnjakov je on te tiskovine pregledal in dopolnil in jih dal tudi jezikovno opiliti, ter je potem celo to zbirko predložil justičnemu ministrstvu. Justično ministrstvo je te obrazce potrdilo — tedanji referent v tej zadevi v justičnem ministrstvu je bil gospod Vojteh Levičnik, sedanji deželnosodni predsednik ljubljanski — in ti obrazci so se dali tiskati in se potem do zadnjega časa rabili pri raznih sodiščih, — seveda v kolikor je bil dotični sodnik razpoložen za slovensko uradovanje, in v kolikor je dovoljeval uradni pavšale. Pri ljubljanskem deželnem sodišču so se tudi vse te tiskovine zbrale v knjigo in se prodajale.

V teh, od justičnega ministrstva že leta 1887. in 1888. (tedaj v dobi, ko je tam služboval sedanji predsednik Vojteh Levičnik) potrjenih obrazcih, kateri so spisani izključljivo v slovenskem jeziku — se nahaja slovenski zaznamki, slovenska navodila za pisarne, slovenska lustra itd. Ako si posamezno sodišče ni naročilo zaradi nedostatnega pavšala teh tiskovin, dalo si jih je pa litografirati po teh uradnih vzorecih na stroju, ki se nahaja pri sodišču.

Tu poudarjam posebno, da je na ta način justično ministrstvo samo potrdilo rabo slovenskih zaznamkov, slovenskih navodil za pisarne. Če jih je pa potrdilo, je to gotovo sterilo iz razloga, da se uporabljajo pri sodiščih, ne pa morebiti zategaj del, da leže zaprašeni v kaki sodniški registraturi.

Okraino sodišče v Ljubljani je tedaj uporabljalo te tiskovine, v kolikor so se dale rabiti po upeljavi novega civilopravnega reda in delali so posamezni sodniki pri tem sodišču slovenske zaznamke. To je bilo pač naravno; saj je izdalo justično ministrstvo samo slovenske zaznamke in ker jih ni nikdar preklicalo, je še bolj naravno, da so se delali slovenski zaznamki ne samo pri ljubljanskem, ampak pri marsikaterem drugem okrajnem sodišču.

To pa je bil ogenj v strehi. Očitali so sodnikom, da hočejo s temi zaznamki izpodriniti notranji uradni jezik, ki je, četudi brez vsake potrebe, nemški. Svetnik Einspieler in ž njim razni drugi uradniki so uradovali tako, kakor je to svoj čas potrdilo in dovolilo justično ministrstvo s tem, da je izdal dotične slovenske tiskovine, — in kakor so preje mnogo let neovirano uradovali.

To slovensko uradovanje v tem smislu pa je grajal sedanji predsednik Albert Levičnik — mož, ki je svoj čas sam potrdil, ali vsaj kot referent v potrdilo priporočil dotične slovenske tiskovine.

Svetnik Einspieler potem takem ni skušal uvesti notranjega slovenskega uradnega jezika, temveč se je kot veden, neodvisen sodnik strogo držal svoječasnega dovolila justičnega ministrstva in je kakor drugi sodniki le v toliko uradoval slovensko, v kolikor se je od leta 1886. sem slovensko uradovalo.

Vse to pa kaže, da poskušajo predsednik Levičnik in drugi oblastniki slovensko uradovanje utesnit na minimum. Da je temu tako, dokazuje svoječasna interpelacija poslance Hribarja na justično ministrstvo, obelodanjena v vašem listu, s katero je dokazal, da je deželnosodno predsedništvo takoreč izključilo iz nadalnjih naročil neke slovenske tiskovine, ki so bile doslej neovirano v rabi.

Zoper vsako utesnitev v slovenskem uradovanju pa moramo vsi Slovenci brez razlike stanu in političnega prepiranja nastopiti, izjavljačo, da si ne pustimo utesniti slovenskega uradovanja v kolikor je doseč v rabi od nikogar in tudi od gospoda predsednika Vojteha Levičnika ne, ki je bil, kakor smo ravnokar dokazali, od ministra Pražaka v justično ministrstvo poklican, svoj čas glede slovenskega uradovanja popolnoma drugega mišljenja, kakor je danes na koncu svoje uradne karijere.

Jasno je tedaj kot beli dan, da svetnik Einspieler ni upeljal nobe-

nih jezikovnih novotrij pri okrajnem sodišču ljubljanskem, da tudi ni ničesar zakrivil, kakor da je v smislu jezikovno vprašanje določajočih ministrskih naredb, na podlagi starejših in novejših obrazcev, po praksi, ki velja že od leta 1880. naprej, uradoval ter delal tako, kakor druga sodišča na deželi, pa tudi c. kr. deželno sodišče in kakor zahteva dobro in hitro uradovanje in korist ljudstva.

In vendar je moral biti ponižan, je moral pasti, ker je to zahteval vsemogočni nemški »Volksrat« na Kranjskem!

Da bode podoba popolnoma jasna in enotna, moramo še nekaj pričomiti! Svetnikom Einspielerjem je bil discipliniran sodnik, ki ni še nikdar nastopil politično, ki se sploh ne bavi s politiko in o katerem celo dvomimo, če uporablja svoje državljanke pravice v to, da gre volit, mož, ki živi edinole svojemu sodniškemu poklicu. Ena napako pa ima in ta je — da je Slovenec ne samo po rojstvu, temuč tudi po prepirjanju!

In to zadostuje, zato je bil neshvelnikrat preteriran, če so ga tuditi na drugi strani obrisipavili s priznanjem njegove neumorne delavnosti!

Še neko drugo tendenco ima pa ta nastop nemškega »Volksrata« — onemogočiti slovenskim sodnikom avancement ali ga naravnost zapreti — na drugi strani pa pospeševati avancement raznih nemških nacionalnih sodnikov, od katerih nekateri niso niti zmožni sestaviti pravilno slovenski pisanega zapisnika. Imamo izvrstno kvalifikovane slovenske sodnike! Dočim so prernili do 7. djetrega razreda, so razne naše Levee, Smote, Višnikarje, Škrle preskočili Elznerji in dr. Wagnerji! In kar stoji graško nadsodišče, še ni imelo nikdar v svoji sredi nadsodnega svetnika Slovenec! Tako smo res nadruge vrste, — dobri delaveci, za katere pa niso višje instance!

In vendar nas slovenske sodnike ne smejo oplaščiti to nezasluženo preziranje in zapostavljanje! Neustrašeno delajmo naprej za preovirt pravosodstva in za blagor našega naroda! Motijo se gospodje, če mislimo, da bemo svoj tilnik upognili dr. Egerjevi komandi! Motijo se pa tudi, če mislimo, da so nam z discipliniranjem Einspielerjevim postavili eksemplj!

Eksemplj so nam statuirali le v tem, da so nam postavili svetnika Einspielerja za vzor vestnega sodnika in kremenitega značaja. Hujščasi so bili za nas slovenske sodnike

in istotako so vsi drugi spisi v tem »Zvonu« strokovnjaški in zanimivi.

»Listek« je bil vse leto bogat in raznorosten, literarna kritika vestna, temeljita. Zato z mirno vestno najtopleje priporočam »Ljubljanski Zvon« slovenskemu občinstvu in h koncu naj govorji »Uredništvo« samo.

»Ne mislimo razvijati programa, ker je itak znan, niti ne naštevati del, ki jih hočemo prihodnje leto priobčiti v našem listu. Le toliko naj naglašamo, da razpolaga uredništvo »Ljubljanskega Zvona« že zdaj v izobilju z najmnogovrstnejšim izbranim leposlovnim gradivom in da je v vsakem oziru preskrbljeno za to, da prihodnji 29. letnik našega lista ne bo le vreden vrstnik svojih prednikov, ampak v tem in onem pogledu še popolnejši in zanimivejši.«

Tako! Stopimo v krog njegov, da slišimo »Zvonov« glas!

— a prestali smo jih — upamo, da se še tudi otresemo vpliva nemškega »Volksrata« na naše pravosodstvo.

Končno pa še to gospodu predsedniku Levičniku: Ko se bodelo čez dolgo ali kratko poslavljali iz justične palače, ali vam ne bode čas vašega pokoja grenila trpka zavest, da ste zadnje dneve svojega uradnega poslovanja uporabljali na kvar slovenskega naroda, zaradi katerega ste bili svoj čas, ko ste ga še ljubili iz vsega sreca, kruto preganjani?

Proti predlogu Kolisko-Axmann.

Praga, 12. januarja. Eksekutivni odbor češke katoliške stranke je izdal tole izjavo: V Nižje Avstrijskem kot izključni učeni jezik. Izvrševalni odbor češke katoliške stranke smatra ta predlog za težko razumljenje vsega češkega naroda in kot poziv k borbi na življenje in smrt proti češkemu narodu, ki ima že stoletja svojo domovinsko pravico na Nižje Avstrijskem, zlasti pa na Dunaju. Izjava nadalje naglaša, da nasprotuje Axmannov predlog krščanski ljubezni do bližnjega, državnim temeljnjam zakonom in zakonu o ljudski soli. Konec izjave so glas: Sprejemamo bojno rokavico, ki so jo nam vrgli v obraz krščanski socialisti, in se hočemo složno z drugimi češkimi strankami boriti za pravice našega naroda na Nižje Avstrijskem do zadnjega vzdihljaja. Naši državni poslanci pa se bodo poslužili vseh sredstev, da Axmannov predlog ne bo dobil cesarjeve sankeje.

Iz Bosne.

Sarajevo, 12. januarja. Zastopniki avstrijskih in ogrskih podanikov so se obrnili na voditelje hrvaške stranke, da bi jim odstopili nekaj mandatov v bodočem deželnem zboru. Avstrijski in ogrski podaniki zahtevajo zase eden ali dva mandata, da si s tem zagotove varstvo svojih interesov. Seveda je mogoče te mandate dobiti samo potom kompromisa s katoliško hrvaško stranko. Dosedaj še vodstvo hrvaške stranke ni dalo na to zahtevo nobenega odgovora.

Sporazum med Avstro-Ogrsko in Turčijo.

Dunaj, 12. januarja. Uradni korespondenčni biro javlja iz Cariograda: Veliki vezir in minister zunanjih del sta se napram poslanikom

izrazila, da sta zadovoljna z avstro-ogrskim predlogom. V ministrskem svetu je bil proti sprejemu avstrijske pónudbe zlasti mladoturški justični minister Refid bej. Najbolj nasproten pa je, da bi se avstro-ogrskie propozicije sprejele, predsednik državnega zborja Ahmed Riza. Vendra pa vrla upa, da bo opozicijo lahko premagala. Govor se, da je ruski veleposlanik Sinovjev turški vladni izjavil, da se Rusija ne identificira s Srbijo (?) in da na vsak način želi, da se ohrani mir na Balkanu.

Dunaj, 12. januarja. Jutri ima turški parlament sejo. V tej seji bo veliki vezir Kiamil paša poročil o sporazumu z Avstro-Ogrsko. Ker ima veliki vezir večino parlamenta za seboj, je sprejet pogodbu z Avstro-Ogrsko zagotovjen.

Berlin, 12. januarja. »Berliner Zeitung« javlja, da je sultana sredno vplival na ministrski svet, naj sprejme avstro-ogrskie propozicije.

Berlin, 12. januarja. Avstro-Ogrska je pripravljena skleniti s Turčijo trgovinsko pogodbo na zvišanem carinskem temelju in se odpovedati svojega protektorata nad katoliško cerkvijo v Albaniji.

Iz Srbije.

Belgrad, 12. januarja. Danes je imel ministrski svet sejo, ki je predsedoval kralj Peter sam. V seji so razpravljali o političnem položaju s posebnim ozirom na preokret v Turčiji.

Dunaj, 12. januarja. Iz Belgrada javlja: Ko se je pričel ministrski svet, je prišel kralj Peter ter takoj prevzel predsedstvo. O političnem položaju se je razvila zelo živahnega debata. Razni govorniki so baje napadali Milovanovića, češ, da je on kriv vseh neuspehov srbske zunanje politike. Ministrski svet je proglašil za življensko vprašanje Srbije, da se prepreči sporazum med Avstro-Ogrsko in Turčijo.

Solun, 12. januarja. Tu sem je doseglo več danskih parnikov, ki imajo na krovu 300 ton vojnega materiala, streljiva in smodnika za Srbo.

Belgrad, 12. januarja. Listi javlja, da se ruski general Lipovac v kratkem vrne v Srbijo na čelu 50 tisoč ruskih prostovoljev.

Belgrad, 12. januarja. Vojni minister je že v drugo naročil v Rusiji: 1200 konj za poljsko topništvo. Te dni odpotuje posebno odposlanstvo v Belgijo in na Francosko z naročili za municijo.

bili, oče je drugačen, mati, Katinka in ta Kristina, moj Bog, tisto pobožno, plaho, greha se boječe dekle. Dospeli so v jedilnico. Ambrož odpira ročen kovčeg, jemlje iz njega v papir zavita darila in jih deli med domače. Gospodarju da lovsko pipo z dolgo pisano cevko, gospodinji črno svileno ruto, Katinko droben zlat prstan z rdečim kamenčkom, Janu elegantno črno šatuljo za tobak in cigarete, pred malim Milčkom razvije iz papirja pisane žandarja, ki stoji ravno kakor sveča, ima na ramu puško s srebrnim bajonetom in na glavi klobuk s svetlo in mehko perjanico.

»Kaj znaš? — vprašuje prijazno. »Povej nam kaj lepega, pa ga dobis!«

In Milček pričenja ves vognu:

»Katinka me je naučila! — pravi. »Tole je! — in deklamira s sekajočim, enakomernim glasom: »Kokoška in petelinček. Kokoška je imela rada petelinčka, kupila je rdečega blaga in mu je napravila hlačke. Petelinček jih obuje in mesto, da bi jih varoval, hodi v njih po blatu. Kokoška ne mara več zanj in je jaka, kako žalostna!«

»Dobro si povedal! — pohvali Ambrož, ponudi lesene žandarja, in Milček vesel odškače.

Tudi Sultan, veliki, črni pes, sedi sredi sobe, kakor bi čakal darila.

LISTEK.

Ljubljanski Zvon I. 1908.

(Konec.)

Predem k pesniškemu delu in prav tako lahko opozarjam na to, da je letos bogastvo verzov, lepih in jedrnatih ter novih, originalnih idej očito in značilno za sedanjo pesniško generacijo. A najprej grem v vizite k mojstrom.

A. Ašker je tu s svojo »Ribniško čarovnico«, daljšim episkim spovom, ki sloni na zgodovinskih anekdotih iz praznovernega srednjega veka. Pri povedovanju mu je široko, in imenito je pogojen naivni ton grškega pisarja, ki je zabeležil ta dogodek. V »Baladi o lepi Urinki« je obdelal Aškerjevi isti motiv kakor Prešeren, in zanimivo je primerjanje, kako sta oba pesnika zgrabilia in izrazila isto snov.

Oton Zupančič me je s svojim »Jeralom« presentil. Kakšna plastična, široka epika je to! Zanimala me, kakov bo ves ep, zakaj tu imamo le dva pog

Ljubljanska nemška šmira — pred sodiščem.

Marsikake zanimivosti smo že imeli priliko poročati iz nemškega gledališča, zanimivosti, ki so preznačilne za dogodke, ki se vrše v našem deželnem gledališču, torej zavodu, ki ga vzdržuje dežela, v kateri biva nad 95% prebivalstva slovenske narodnosti. Ne zanimali bi nas ti dogodki toliko, ako bi zadevali samo notranje razmere one v našem deželnem gledališču nastanjene, do pred kratkim še z denarjem slovenskih mlačnežev in nezavednežev vzdrževane nemške šmire — saj gledališče se to sploh ne more imenovati — ali dogodile so se stvari, ki tako glasno kriče po remeduri, da ne moremo in ne smemo molčati.

Omenili smo že svoj čas nekaj o prireditvi opere »Carmen« v nemškem gledališču. Natančnejše podatke smo dobili sedaj, in slovensko javnost, posebno po najkompetentnejši faktor — deželni odbor ima sedaj besedo.

Pel se je namreč oni ženski teret v tretjem dejanju pod vso kritiko, za kar je bila edina krivda nezmožnost kapelnika. Ko se mu je to očitalo, izbruhnil je iz sebe celo vrsto psov, med temi tudi: »windische Lüge, Frechheit«. Tako se drzejo nemški pritepenci v slovenskem deželnem gledališču nečuvence žaliti slovensko narodnost, prišlo je torej tako daleč, da smoje take vse nemške ničle v deželnem zavodu rabiti besedo »slovensko« kot — nadvadno psovko!

Daleč smo prišli! Sveta dolžnost deželnega odbora je, da takoj zahteva najpopolnejšega zadoščenja za to nečuvence žalitev slovenskega naroda in izvaja svoje konsekvence. Da bi nas v našem lastnem domu psovali, to bi bilo vendarle že preveč!

Toliko z narodnega stališča. Ne moremo si pa kaj, da ne bi s splošno človeškega stališča osvetili nekoliko onih kričečih razmer v nemškem gledališču. Ladja se potaplja, reši se, kdor se more. Zato pa je tudi težko dobiti tudi najslabših moči, celo koristov ne. In tu si pač znajo pomagati. Obljubi se poseben honorar, ljudje pridejo, a ko jih je treba plačati, jim plačajo celo — eno kronico za predstavo! Ali ni to naravnost oderuštvo?! In vsak apel na pravičnost je zastonj. Zato pa tudi ti usmiljenja vredni revčki zapuščajo drug za drugimi Ljubljano, vzame jih noč. Tako so izginili neki Spann, Stelzer, Gerber, Gottsteinova itd. Enako je storil tudi najboljši igralec Zerb, katemu je tudi mnogo pripomogla pristranska kritika, da se je poslovil brez slovesa, dasiravno so ga prej povzdigovali do nebes, kakor baritonista Jurawetzkega, ki je bil toliko časa ljubljene občinstva in kritikov, dokler niso izvedeli, da je rodom Rus. O tenoristu Leserju-Lasariju smo že pisali, a danes se je vršila v njegovi zadevi obravnavi pri tukajnjem okrajnjem ciljnem sodišču, o kateri poročamo v sledenčem.

Tenorist Beno Leser-Lasario, ki ima izborna spričevala, in kar je več vredno in je pri obravnavi ravnatelj Wolf sam moral priznati, lep glas, ki ga zna tudi uporabit, je sklenil za čas od 4. novembra 1908 pa do 1. aprila 1909 pogodbo z ravnateljem nemškega gledališča Wolfom, po kateri bi dobival kot prvi operni tenor mesečne ga-

»Glej, tudi ti si tukaj! — mu veli Ambrož, poseže v žep in mu poniudi košček sladkorja.

»Pozdravlji! — opomni psa gospoda Sultan dvigne prvi par nog kvišku, z desno poseže do uhlja, kakor bi salutiral.

»Dobro je, dobro je! — hvali Ambrož, sede za mizo in vsi store za njim isto, prioveduje o domu, o ženi, ki je bolehna, o otrocih, ki so zdravi in krepki, o družini, ki mnogo stane in malo dela.

»Postaral sem se! — pravi. »Tako rečem, da ne bo dolgo tega, ko bom odložil gospodarstvo in skrbi s svojih ram na sinove in stopil v pokoj. Katinko boste dali k nam za gospodinjo, mi damo k vam Kristino, pa je našega dela konec.« In se obrne h gospodarju in ga nagovori: »Tudi ti si star, prijatelj Novak, kaj se bo ubijal na stara leta in si kopjal že tako prezgoden grob. Zakaj si pa izredil sina, zakaj si ga pa izstudiiral, če ne zato, da vzame ob svojem času breme s svojih pleč in ga naloži na svoja!«

Mladina je odšla iz sobe, gospodar, gospodinja in gost sedijo sami za mizo in modrujejo.

»Ni tako, kakor sem mislil in kakor je treba, da bi bilo! — zmanjuje hišni oče z glavo in gleda skrbno in resno v prijateljev obraz. »Sin Jan je izstudiral, tisto je že res, tudi

že 120 K in 10 K honorarja za vsak nastop. Ta pogodba, — v celoti se ni prečitala pri obravnavi, priobčimo pa jo primerno komentirano, ko bomo poročali o izidu obravnave — je zelo zanimala sodnika, ki se je izrazil, da so v njej točke — contra bonos mores, ko določa, da sme ravnatelj odpustiti angaževance radi najmanjše nedostojnosti, oziroma polnoma svojevoljno, kar je tudi podudarjal zastopnik Leserjev, dr. Teckavčič.

Leser je iz Celja poslal po onem dogodku s kapelnikom Müllerjem-Premom, ki ga je v operi »Trubadurje z napačnim dirigiranjem ravno hotel uničiti, brzojavko, da mu je vseled Müllerjevega postopanja (»Unfug«) nemogoče dalje vztrajti. Leser se je tako razburil, da je obolel v Celju in ni mogel v Ljubljano, a Wolf je smatral ono brzojavko za odpoved in je tudi pozneje Leserju, ko mu je hotel stvar pojasniti, naranost pokazal vrata.

Poslal je nato Leserju pismeno odpoved, katere sprejem je ta v pričo detektivov, ki sta ga prisla arretirati zaradi one izmišljene ovadbe, da je napadel kapelnika Müllerja z revolverjem, zavrnil, pozneje pa vložil tožbo, da je Wolf kršil pogodbo. Priponiti je treba, da Leser niti pojma ni imel, kako pogodbo je podpisal in jo je šele pozneje natančneje izpoznał. Wolf nasprotno zahteva po svojem zastopniku Leskowitzu od Leserja povrnitev predujma v znesku 105 K.

Dajal je namreč Leserju majhne predujme, in izrecno sta se dogovorili, da mu bo te predujme odtegovati v mesečnih obrokih. Sedaj pa, ko je prišla ona neopravljena odpoved, zahteva kar naenkrat ono celo vsoto od njega. Poravnati se noče, noče tudi Leserja več sprejeti nazaj, pač pa pripomni, da mu podari onih 105 K, »dass er nur weiter kommt«, trdeč: »storm pač to, dasiravno v s e d a n j i h r a z m e r a h 100 K n i z a m e b a g a t e l a!« Ko mu sodnik le prigovarja, da naj se poravna in sprejme Leserja nazaj, češ, da je dober pevec, da ga imajo kolegi radi, je visoko zrastel ponos ravnatelja Wolfa in odgovoril je: »Ne, na noben način, kajti v m o j i (!) načnosti se je pretepjal s kapelnikom. In potem je storil še več, še me je denuncirat k »Slovenskemu Narodu!« Dr. Leskowitz Leserju: »Pa se obrnite sedaj na tiste, ki so vam rešili čast!«

Leser je pripovedoval, kaj se mu je zgodilo v Celju. Kapelnik Müller-Prem se je zarotil proti njemu, da ga uniči. Motil ga je z napačnim taktom, ni mu dal nikdar znamenja za nastop, sploh ga šikaniral na vse mogoče načine, tako, da je celo občinstvo opazilo to nesramno, nečloveško (dr. Leskowitz posmehljivo »kanibalsko«) početje. Bolan vsled silne razburjenosti je odposlal Leser potem, ono brzojavko, katero so mu celo drugi, nekateri Celjani, sestavili, ker je sam ni mogel. Kot priče za to navaja svoje kolege, celjskega župana in še več drugih oseb. Odločeno oporeka, da bi bil s to brzojavko hotel razdrogi pogodbo, temveč je hotel ž njo le protestirati proti kapelnikovemu postopanju. Sodnik preloži obravnavo, da se zasljišo priče.

Cela vrsta Leserjevih somučenikov je bila navzoča pri obravnavi, in značilno za upravo nemškega gledališča je dejstvo, da ravnatelj Wolf nima med vsemi temi ljudmi niti enega prijatelja. Navzoč je bil Harden, menda najboljši igralec nemškega gledališča, pevke, koristi itd., ali vse je bilo proti Wolfu in sréno

izpite je položil, kakor je predpisano, ali koliko se je priučil hasnega v koristnega za trgovino in gospodarstvo, tisto je drugačna zadeva. Tako se mi zdi, poglej, v svojo sramoto ti priznavam: mislim namreč, da je še tisto pozabil, kar je pametnega večasih znal in vedel. V tujini ne vedo, kaj je pri nas potrebno in kaj ni, zato jih menda izučijo narobe!«

»Nič niti tisto, nič! — odgovarja Ambrož s trdnim in vidnim prepričanjem. »Mojega fanta poglej, na našega Franceta se domisli! Tam je študiral kakor tvoj, domov je prišel tako neveden kakor tvoj, ali zdaj ti ve vse in dela kakor jaz sam. Tako ti rečem, da je treba v tiste priučene nake poseči z domači in našo staro trgovsko in gospodarsko modrostjo, pa ti teče stvar in gre izpod rok, da je veselje. Vse — ti pravim — reši moj sin brez mene in v mojo zadovoljnost, odkar sem ga upregel v lastne vajeti in zasukal po svoje. Prejšnje čase pa je mešal, da je bilo groza. Na semnju je žrebata, ki je bilo slabo in je kresalo, trikrat preplačal, od kmeta je kupil izprijene koruze in jo plačal za dobro!«

»Uvede se v trgovino zopet! — se meša v pogovor gospodinjam. »V tvoj tir zajde, da sam ne ve kdaj!«

»Čisto gotovo! — pritrjuje Ambrož.

(Konec prihodnjic.)

želelo Leserju zmage. Vse hoče pričati proti Wolfu, vse zabavlja proti neznošnim razmeram, no, Wolf pač res lahko poje ono staro pesemco z večno lepim refrenom: »O jeruin, jerum, jerum, quae mutatio rerum!« Po gledališču se love strahovi, blagajna komaj pokriva režijske stroške, ali pa še ne, osobje kolne ravnatelja in tisto uro, ko je podpisalo svoj stradalni kontrakt, ter beži trumoma iz Ljubljane, ne bo dolgo, in »mein lieber Augustin, alles wird hin!«

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. januarja.

— Konfiscirani — zaradi Kranjske hranilnice. Včerajšnjo številko našega lista so nam zopet zaplenili zaradi notice o »Kranjski hranični!«

— Poslanci slovenske napredne stranke so nasvetovali, da naj se vlada pozove, da naj prestavi Kalteneggerja in Belarja med Nemce. Gospod deželnih glavar ni dopustil, da bi prišla dotična resolucija v odsek v razpravo, češ, da take personalije ne spadajo v kompetenco deželnega zborja. S tem stališčem gospoda deželnega glavarja se mi ne moremo strinjati. Potem bi se v deželnem zboru ne smelo govoriti niti o baronu Schwarzu, niti o lajtenantu Mayerju.

— Dr. Lampe neprestano kaže, da mu ni prav všeč, da se ne more prerekati dan na dan z našo stranko, oziroma z našim listom. Sedaj je stanek neki list na Spodnjem Štajerskem, ki o kranjskem deželnem zboru ne piše, kakor bi bilo všeč g. dr. Lampetu. Omenjena pisava po našem mnenju za današnje razmere na Kranjskem ni primerna in bi bila lahko izostala. Ravno tako, kakor bi lahko izostala vsakdanja nerganja g. dr. Lampeta. Za pisavo »Narodnega Dnevnika« na odgovor klicati celo slovensko napredno stranko na Kranjskem, je pa naravnost malo okusno! Gospoda, ponehajte že vendar s svojo malenkostno nagajostjo!

— Odsek za reorganizacijo deželnih uradov je sprejel nasvetne g. dr. Šusteršiča. Iz obširnega referata omenjamo, da bodo deželnih uradnik enako plačani, kakor so plačani državni uradniki. Ravnatelj deželnih uradov bo plačal dvornega svetnika, njegova najvišja plača bude znašala 14.000 K. Potem so plačilne vrste, ki bodo odgovarjale VI., VII., VIII., IX., X. in XI. državnemu razredu. — Pri deželnem stavbinskem uradu pride načelnik v III. razred. Osobje tega urada se močno pomnoži. — V bolnicie se kreira nov primarij ter se število sekundarijev poveča na 8. Temeljna plača znaša pri primarijih 3200 K, funkejska doklada pa 960 K. Asistenti in sekudariji dobre letnih 2800 K. Kreira se mesto deželnega zdravstvenega nadzornika v III. činovnem redu. Vodja bolnice dobi 2000 funkejske doklade. — Na grmski šoli se sedaj nič ne reorganizira. Uradnikom se da draginjska doklada, deželnemu odboru se pa naroča, da stavi radi reorganizacije primerne nasvete v bodočem zasedanju. Praktikantje akademiki vlečejo letnih 1600 K, drugi praktikantje pa 1200 K. Spremeni se tudi penzijski predpisi. Isto tako se izboljšajo plače deželnih služabnikov. Reorganizacija se bodo polagoma izvršila, stala pa bode že sedaj okrog 80.000 K na leto.

— Pozor gospodje deželnih poslancev stolnega mesta Ljubljane! Teka kom tega zasedanja deželnega zborja pride v razpravo tudi nujni predlog g. poslanca dr. Trillerja glede oprostitve novozvidnih hiš od deželnih naklad najmanj 5 let oziroma ustavljenje tozadenvih terjatev. — Ker je predlog za vse prebivalstvo mesta Ljubljane velevažen in ker bi v slučaju, ako vzprisko slabega finančnega položaja dežele propade, pomenilo to pravo katastrofo v prvi vrsti gmotno na najslabejši stojecim hišnim posestnikom in v širšem pomenu zadeblo vse mestne stanovalce, prosimo pri zadeti vse gospode deželne poslanice stolnega mesta, naj zastavijo vse moči, da se dosežejo označene olajšave, oziroma da se doseže formula, ki bi ublažila katastrofalne razmere. — Več hišnih posestnikov!

— Prirediteljem koncertov »Slovenske filharmonije« v »Unionu« v pomislek. Ni dolgo tega, kar je bilo pri nem koncertu treba izsiliti, da so raz mize v »Unionu« prilikom koncerta »Slovenske filharmonije« izginile nemške vžigalice. Po dotični nem nastopu se je dogovorilo, da bodo od tedaj po mizah enakomerno razdeljene Ciril-Metodove in klerikalne žigice. Pri prvem koncertu se je obljuboše držalo, dalje pa ne več. Bile so že prireditve, pri katerih so bile po vseh mizah klerikalne žigice. Kdor ne, da h koncertom hodijo s a m o naprednjaki, kdor dalje uvažuje, da godbo podpirajo le naprednjaki

in napredne korporacije, bo priznal, da je to provokacija, ki je tembolj oobsed vredna, ker se proti dogovoru, ki sloni itak na znani naši naprednjaki popustljivosti. Prosimo, da se to uredi, da ne bo sitnosti. Tudi mi naprednjaki smo še na svetu, dasi nekateri računajo le še na naše žepe in listnice.

— Raynatejstvo državne železnice v Trstu, pod vodstvom dvornega svetnika Ruffa, je tudi že prava podružnica kranjskega »Volksrata«.

Tam delajo le to, kar se jim od vse-nemške gospode iz Ljubljane ukaze. Špedicija Ranzingerjeva je dvornemu svetniku Ruffu prav posebno prisreč. Kakor znano, se je lansko jesen končno vendar že enkrat vožnje z državnega kolodvora v Šiški javno r a z p i s a l o . Dolgo let je Ranzinger užival brez razpisa to vožnje kot pravatec sinekuro. Državno železnično je bilo treba opozoriti na ta šandal, da se je zgenila do razpisa. Kočko se je ponudnikov oglasilo, ne vemo. Da pa sta med njimi slovenski špedicjer Josip Škerlj in nemški Ranzinger, to nam je znan, kakor tudi, da je Škerljova ponudba za železnično ugodejšča. Naravna pamet bi pričakovala, da se po konkurenčni razpravi podelijo vožnje najcenejšemu ponudniku. Dvorni svetnik Ruff pa je stvar tako zavrnil, da se razpis ter ponudbe sploh niso rešile, temuč da ostane začasni pri starem. Stvar nam je umljiva, ko še izvemo, da je dr. Eger Ranzingerja kakor medveda vodil okrog tržaškega ravnateljstva. Če sta storila tam še kaj več, kakor le proslava, o tem danes še nečemo pisati. Razpis je ostal nerešen in ž njim stari položaj, da namreč dražiji ponudnik Ranzinger še vedno prevaja. Torej je uspeh isti, kot da se je višjemu ponudniku v škodo državnih železnic delo oddalo. To diši prav močno po korupciji in v prid nemškiemu nacionalnu Ranzingerju. Prav bo, da se o tem v državnem zboru kaj omeni, da ne bo dvorni svetnik Ruff, ta »koncessija Slovenscem, te korupeve več nadaljeval!«

— Slednjo obzirnost v stran!

Piše se nam iz slovenskega Štajerskega: Znano je, da dobe naša »nemške šole na slovenskem Spodnjem Štajerju posebnega okrajnega šolskega nadzornika. Naš za nemštvoto tolkanj vneti deželnih šolskih svetov je temu nadzorniku že določil njegov delokrog ter tudi odredil, da bode uradni njegov sedež v Celju. To je zdaj dognana stvar in nam Slovenscem je s tem dejstvom resnično računati. — Odslej bodo »nemški« učitelji na slovenskem Štajerskem sklopjeni v posebno skupino, bodo imeli cisto separatno pod egido za to postavljenje okrajnega nadzornika svoje uradne konferencije itd. S tem pa napoči našemu slovenskemu učiteljstvu povsem nova doba. Vse dosedanje uradno postopanje se mora radikalno predrugačiti! Vse tisto nemško razpravljanje in uradovanje mora prenehati. Saj vendar ni več povoda v to. Deželni šolski svet sam ga je odpravil. Nemški učiteljev med nami ni več, nemškutarji pa ne pridejo v poštev. Slovenčini gre po zakonu popolnavačnopravnost. Odslej se ima torej pri vseh konferencijah obravnavati zgolj v slovenskem jeziku, nadzorniki imajo svoje referate reševati le slovensko, vse dopisovanje šolskih oblasti in šolskih vodstev se ima vršiti samo v slovenščini. Zato pa zahvaljujemo tudi slovenskih potrebnih tiskovin! Dosti dolgo se je ravnalo z našim jezikom prav po mačehovsko. To mora prenehati. Mi hočemo svoje pravno, ki nam gre. Obzirnosti ne poznamo več. In do koga neki. Če se poščicie namišljene Nemeev pri nas koncedira vsemožnih koncesij, potem hočemo biti tudi mi gospodarji na rodnih svojih tleh. Brezobzirno se bomo potegovali za svoja prava!

Waibl, blagajnik; Tomo Wojnovič, namestnik; Ante Justin, tajnik; Fr. Klančnik, namestnik; Leopold Rozman in Ante Ehrlich, revizorja. Sprejeta je bila resolucija, s katero se zahtevalo strogi predpisi: 1. Glede izkušenj strojnikov, strojniških paznikov in kurjačev v smislu resnično doprinešenega dokaza zmožnosti, oziroma primerne izobrazbe za delo; 2. raztegnitev postavno predpisane roka za motorje in stroje vsake vrste pred katerim nikdo, tudi neizpršani, ne sme postati strojnik pri govorih strojih; 3. glede upeljave uradniške izprševalne komisije za strojnike, strojniške paznike in kurjače, pri katerih bi bili tudi prisotni izvedenci v tej stroki; 4. glede enakovrednosti, pridobljenih spričeval v avstrijski kakor v ogrski polovicici; 5. in zadnjic glede podprtavljenja revizijske službe in njene izpeljave v tem smislu, da se obstoječi naredbi za nadzorništvo pri kotlih dodajo še praktično izobraženi revizijski organi prizadetega stanu. Zbor štabnih strojnikov tudi najodločneje obsoja zlorabo, ki se mnogokrat dogaja pri današnjih skušnjah, ki kot take nikakor niso primerne, da ustvarijo zanesljivo moštvo strojnikov in paznikov. Te na praktičnih skušnjah slonečne zahteve zaznamujejo v jasnih potezah smer, v kateri se lahko uspešno izvede časus primerna reforma cele postavodaje, za varstvo pri javnem delu, in zato pričakujejo polnoštivno zbrani štabni strojniki iz mesta Ljubljane in okolice, da se naša želja izpolni, s tem napravi resnočno jamstvo javne in lastne varnosti.

Sad nemških listov. Minoli teden se je v Ljubljano pripeljal neki gospod z ženo, rodom iz Nemčije. Takoj pri izstopu iz kupeja se je vladno obrnil na peronu na nekoga tamkaj se nahajajočega gospoda in ga prav zaupno vprašal, če mu svetuje, varno iti v mesto. Ta ga gleda, kaj hoče to pomeniti, slednjič pa popraša, čemu to vprašanje. „Ja, verzeihen Sie mein Herr, ich habe in den deutschen Zeitungen gelesen, dass in Laibach kein Deutscher seines Lebens sicher ist“ je bil tujev odgovor. Ko mu je potem navedeni gospod smehljaje odgovoril, da po našem mestu prav brezkrbno lahko hodi takoj ob 12. podnevi, kakov počasi, se mu je tujev prav kavalirsko zahvalil in odšel svojo ženo pod paziško držeč, v mesto, kjer je ostreljel pred pasjo žurnalistiko svojih lastnih bratov. K temu naj le porečemo, da najdostojnejši Slovenec v materinem jeziku n. pr. v Gradcu, ali na Dunaju, da še celo v Celovcu, Celju, Mariboru in Ptaju se nekaj repenčijo, ne izve za pred nosom mu stojec hotel. In tako škandalozno pišava seveda naša čestita cenzura dopušča. No, s tem ne bomo še šli pod zemljo. Še prav trdn bo bo obstajali, pa če se vsa nemška psevdoučnaščka postavi na glavo.

Slovenska Matica. Vnjamom članom „Slovenske Matice“ se prično razpošiljati edicije za leto 1908 prihodnj teden. Razpečavanje je oviral geološki zemljevid, ki ni bil pravčasno gotov.

Skupščina odposlancev „Zvezde slovenskih pevskih društev“ ne zboruje, kakor je bilo pravno navedeno 17. t. m., temveč v četrtek, dne 4. februarja ob 3. popoldne v „Glasbeni Matici“.

Predavanje o „Röntgenovih žarkih“ je danes zvečer v „Mestnem domu“. Delavci in dijaki imajo prost vstop, drugo občinstvo plača 20 vinstopnine.

Za mestne uboge. Gosp. Anton Lenarčič, o. kr. fuančni nadsvetnik v Ljubljani, daroval je namesto venca povodom smrti fin. svetnika g. dr. Ivana Mraka za mestne uboge znesek 20 K.

Pri mizarskem mojstru Praprotniku v Jenkoih ulicah so zapustili danes vsi delavci službo, ne da bi navedli kak vzrok za to.

Potres. Danes zjutraj ob 3/2. je bilo čutiti v Ljubljani, Trstu, Gorici lahek valovit potres v smeri od severa proti jugu. Trajal je okoli 6 sekund. Po sobah se je treslo po hištveto.

Prostovoljno gasilno društvo v Škofiji Loka priredi 17. januarja v prostorih pri „Kroni“ plesni venček.

Vlom. V noči na soboto je neznan tat vломil v poštni urad v Lesčah in odnesel majhno blagajnico z zneskom 300 K.

III. občni zbor „Ribniškega Škola“ se je vršil dne 6. t. m. v sokolski telovadnici ter je privabil 48 članov. Iz poročil odstopovali občni, kateri je imel v II. upravnem letu (1908) 13 sej, je razvidno, da je ta storil v polni meri svojo dolžnost. Koncem 1. 1908. šteje društvo 3 ustanovnike, 1 ustanovnico, 74 izvršajočih in 44 podpornih članov. Društvo ima prostorno in povse pravno telovadnico ter kompletno najmodernejše orodje, katero je, kakor tudi prapor, plačano ter je še prebitek v blagajni. V 1. 1908 se je

napravilo 5 pešizletov (69 km), med katerimi je posebno omeniti onega v Velike Lašče in na Turjak k Ciril-Metodovim veselicam — II. zleta gorjenjskih sokolskih društev v Kranju se je udeležil „Ribniški Sokol“ korporativno s praporom, istotako po greba narodnih mučenikov v Ljubljani. Pribredil se je 23. februarja 1908 I. sokolski ples pod imenom „Pod rešetom“, kateri se je izpostavil izviril. Letos se vrši II. sokolski ples pod imenom „Rdeča noč“ na pustno nedeljo ter se že vse predpriprave za to vrše ter bode lanskega brezvomno prekosil. Telovadni obisk je bil dober in je telovadol v celem letu 1216 telovadcev v 112 urah. Najvišji obisk 24, najmanjši 4, povprečni 10.85. Koncem leta 1908 je bilo 19 telovadcev. Naraščaj je telovadol v 75 urah; povprečni obisk 14, število dečkov 25. Ženski odsek (7 članic) je telovadol 21krat, povprečni obisk 5. Sklad za „Sokolski dom“ v Ribnici je narasel v enem letu na 930 K ter bode še ta mesec prekoračen prvi tisočak! Odstopivšemu odboru se je izreklo na ta način priznanje, da je bil v vzklikom zopet voljen ter se je vršila le dopolnilna volitev dveh članov in namestnikov po listkih. V odboru so tedej (po konstituiranju v prvi seji dne 11. t. m.) Dr. A. Schiffer, starosta; B. Fišer, podstarosta; A. Juvanc, načelnik; A. Spendé, tajnik; F. Peterlin, blagajnik; Ivan Arko, Fr. Burger, Ivan Klun (na novo); R. Pirker (na novo), odborniki; I. Zadnik ter F. Kliuar, namestnika. Preglegnika računov: C. A. Fabian in A. Adamčič. Praporčak: F. Rus, namestnik; I. Salat. Delegatje v zvezni občni zbor bratje: Adamčič, P. Ančik, F. Burger, Fišer, Ivan Klun, Jakob Klun, F. Križman, A. Prepeluh in Spende. V upravo sklada za „Sokolski dom“ so po odboru izvoljeni: Ivan Arko, Fišer in Ivan Klun. Veseljni odsek za II. sokolski ples: Ivan Arko, Fišer in Spendé. Tako stopa „Ribniški Sokol“ v svoje III. upravno leto ter hoče čilo korakati po začrtani poti naprej, častitemu „Domoljubovemu“ dopisniku pa kljčemo, da je namen sokolstva: „Povzdigneiti in okrepliti telesne in hravne sile v slovenskem narodu!“ Na zdar!

Od Sv. Križa pri Kostanjevici se nam piše: V nedeljo 17. t. m. priredi odsek „Krškega Sokola“ v prostorih g. A. Stritarja prvo veselico. Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo telovadnega orodja, prosim, da se te veselice udeleži vsak, ki se zanima za sokolsko idejo, aka tudi ni dobil vabila. Na zdar! — Ivan Malnarič, predsednik.

V Metliki priredi dolenska podružnica „Prosvete“ v nedeljo, 17. t. m. ob 8 zvečer v čitalnici tretje in zadnje predavanje o „Slovenih“.

Belokranjski Sokol je priredil 10. t. m. veselico, ki je bila nepritakovan dobro obiskana ter je dokazala, da uživa to društvo naklonjenost vseh slojev. Veselica je izpadla častno za društvo ter mu je le častitati za tako prieditev. Igra „V Ljubljano do dajmo“ je bila zelo dobro uprizorjena, posebno dobro sta zadebla svoje vloge Gašper in Pavle in želi bi bilo, da jih še večkrat vidimo na našem odru. Ljubke so bile tudi Rotija, Marica in Neža, ki so tudi častno rešile svoje vloge. Prosta zabava, ki se je razvila po igri, je bila izvanredno vesela, a bila je tudi lep dokaz, da se lahko mnogo doseže s skupnim delovanjem, ako vladata bratstvo in sloga med vsemi sloji. K dobremu uspehu so mnogo pripomogle naše dame — zlasti Sokolice — ki se niso ustrašile truda, ampak so se z veseljem poprijele dela v korist društva; predvsem je pa ugajala godba našega kluba, ki je neumorno igrala do ranega jutra ter zopet dokazala, da je vredna podpore od strani občinstva, katero je lahko ponosno, da ima sedaj tako godbo. Lep dokaz, kaj vse eneržija in dobra volja premore.

Logaški samci prirede tudi letos svoj običajni plesni venček, ki se ima vršiti v soboto, dne 23. januarja v prostorih hotela Kramar v Dol. Logatcu. Veliko zanimanje, ki vladata za ta ples ne samo v vseh logaških krogih, marveč po celiem Notranjskem, je najboljši dokaz, da se na plesih logaških samcev goji prava zabava in da bode tudi letosni ples nekak rendezvous plesu in zabave željne mladine iz cele Notranjske.

Poštno žamo je obiskalo oktobra 358 oseb, novembra 60 in decembra 34.

Državna subvencija. Za gradnjo vodnjaka v vasi Bogu pri Postojni je dovoljene 3000 K državne podpore.

Društvo za ptujski promet v Raženburgu priredi v nedeljo, dne 7. februarja planinski in lovski ples, na kar naj se slavna sosedna društva pri svojih predbah blagovoljno ozirajo.

Medrost sodnika Schelleya iz Sevnice. „Nar. Dnevnik“ piše: Sodnik Schellecy ni samo v visoki meri več slovenčine, on je tudi izborni pravnik in sodnik. Zato so ga pa tudi poslali v Gornjiograd za prov. vodjo okrajnega sodišča, ko je bil sodniški predstojnik Grebenec na dopustu. V tistem času se je zgodilo, da je tožil posetnik Sever učiteljico Troha za radi razšaljenja časti. Ker je bil tožitelj pri raspravi razburjen, ga je sodnik Schellecy odpravil iz raspravne dvorane. Ko je bil zunaj, pa vstane Schellecy in rasglasil oprostilno razsodbo, češ, po zakonu je obtoženko oprostiti, ker je zasebni obtožitelj od razprave izostal! — Zakon sicer res določa, da mora sodnik obtožence oprostiti, ako tožnik ne pride k obravnavi; ne sme se pa to istovetiti z odstranitvijo in sodne dvorane, katero sodnik zahteva. — Zato je razsodba Schellecy nekaj tako gorostasnega da se ji mora smejati vsak lajik, in da bi take razsodbe ne izrekeli pač niti kak turški kadi! Obtožitelj Sever se je seveda pritožil in je okrožno sodišče razsodbo razveljavilo. Taki so nemški sodniki, s katerimi je naša domovina kar preplavljena. Za priznanje svojih zaslug so seveda potem imenovani za predstojnike sodišč na najvišja mesta.

Zgodba na darsališču. Na mestnem darsališču pod Tivolijem svira jutri 14. t. m. od pol 3. do 4. popoldne „Slovenska Filharmonija“.

V Ameriko je odšel Ivan Jančovič, delavec v kemični tovarni in zapustil doma ženo s štirimi majhnimi otroci v največji revščini. Prisimo usmiljene ljudi, naj bi pomagali bedni rodbini, ki stanejo v Orlovih ulicah št. 5.

Javno nasilstvo. Policiji dobro znani bivši klepar Anton Kregar, o katerem smo pred kratkim poročali, kako zna suknje trgati, je kmalu po „dopustu“ prišel zopet s svojo staro znanko, policijo, v dotiku. Prilomastil je na Mestno klavničo in ker se na poziv vratarja ni hotel odstraniti, je bil poklican stražnik, da izvrši svojo dolžnost. Kregar, mož velike, močne postave, se mu upre z vso močjo in le s pomočjo klavničkega osobja ga je mogel naložiti v „zeleni voz“ ter ga odpeljati potem v špehovko, od koder se je pozneje preseil v boljšo bodočnost, v preiskovalni zapor c. k. deželnega sodišča.

S ceste. Karambol je bil snočen na Karlovski cesti. Ko je peljal hlapo Jožef Vrhovo po tiru električne železnice, mu pridrda nasproti električni voz. Ker se Vrhovo ni mogel s svojim vozom tako naglo ogutiti, stačila z električnim vozom skupaj in se pri tem ni k sreči zgodilo nič drugega, kakor, da se je ubila samo ena šipa. Ko je Vrhovo potem peljal dalje, sta se mu konja na Mikloščevi cesti ustavila in ker nista mogla izpeljati, je začel neusmiljeno peti bič toliko časa, da je prišel posredovat policijski stražnik. — Konj se je splašil včeraj v Stritarjevih ulicah mesarskemu vajencu Francetu Levetu dirjal čez Marijin trg, v Wolfove ulice, Kongresni trg, Gosposke ulice, Turjaški trg, Čevljarske ulice, čez Hradeckega most, kjer je podrl neko gospo, čez Mestni trg do Cesarskega Joha trga, kjer so ga ustavili.

Neprijeten obisk. Včeraj sta prišli v neko hišo na Poljanah dva hlapca, katera nista imela tam prav ničesar opraviti. Ko ju neka kuharica vpraša česa želite, jo eden kremenito „obirma“ in tem pa zopet odideta.

Delavske gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 98 Slovencev 4 Hrvatje in 52 Macedoncev, nazaj pa je prišlo 60 Hrvatov. V Heb je šlo 70, v Inomost 46, v Meran 54, na Westfalsko 90, v Kočevje pa 25 Hrvatov.

Izgubljeno in najdeno. Gospa Hedvika Haligerjeva je izgubila ročno torbico z manjšo vsoto denarja. — Marija Vrbučeva je izgubila denarnico, v kateri je imela do 6 K denarja. — Šolska učenka Vida Košarkova je našla potrdilni listek tvrdke Reich. — Stražnik Ivan Pavlinc je našel kolač zice. Oboje se dobi na magistratu.

Uradne vesti. Ivan Frank, posnek iz Celj pri Ilirske Bistrici je dejani zaradi zapravljosti pod skrbstvo. Skrbnik je Anton Kirn, posnek.

Štrajk voznikov v tržaški okolici. Včeraj so imeli vozniki tržaške okolice shod, na katerem so soglasno sklenili, da stopijo dane v splošni štrajk glede prevzemanja gromova.

Avtrijske srednje šole. Iz novoletnega izkaza naučnega ministra razvidimo, da je bilo začetkom tega šolskega leta (1908/09) vpisanih na vseh avstrijskih gimnazijah 91.626 dijakov, med temi 89.308 učencev in 2318 učenk, na realkah pa 46.375 učencev. Vseh srednješolcev vklj. je 138.001. Številke za dežele, koder bivajo Slovenci, tako le gorové: Kranjska 2026 gimnazijev in 799 realcev; Štajerska 3070 gimn. in 1676 real.; Koroška 969 gimn. in 397 realcev; Primorska 2562 gimn. in 1961 realcev. Povsod torej v prevesni večini gimnazij! Na Kranjskem v razmerju okroglo 2000:800 ali na 100 gimnazijev 40 realcev. Zdaj pa si oglejmo razmerje v deželah, koder bivajo Čehi. Kraljestvo Češko: na čeških gimnazijah 9939 dijakov, na moravskih čeških gimnazijah 4539 dijakov, na čeških realskih v kraljestvu Češkem 10.131, na Moravskem 4723 realcev. V obeh deželah tvorijo realci večino. Na Češkem je razmerje gimnazijev proti realcem okroglo 9900:10.100, ali na 100 gimnazijev prideta 102 realca; na Moravskem pa celo 4500:4700 ali 100:104. — Na Dunaju je 21 raznih gimnazij, v Gradcu 5, v Ljubljani 3, v Pragi 5 čeških in 6 nemških, v Lvovu 8 državnih in 5 privatnih gimnazij. Gimnazija s slovenskim učnim jezikom je le ena (Šentviška s 4 razredi). Novi nemški nadzornik ima nadzorovati na Kranjskem 246 gimnazijev (Kočevje 122, ljubljanska nemška gimnazija 124), dočim jih preostane slovenskemu nadzorniku 1780. Značilno razmerje!

Sleparski. Na Dunaju so zaprli bivšega poštnega aspiranta Rudolfa Hanuša iz Lučan na Stajerskem zaradi sleparij, ki jih je uganjal dalj časa. Hanuš je leta 1906 poneveril 13.000 eraričnega denarja, zbežal z njim na Nizozemsko, kjer je pa ves denar pozabil v neki gostilni. Na begu je nastopal kot rumunski, francoski in avstrijski oficir. Leta 1907 januarja je bil obsojen v Gradcu na 18 mesecev. Komaj je peljal prišel iz zapora, šel je spet sleparit, dokler ga ni doletela neizbežna „usoda“.

Otroka je umorila izkuharica Vekoslava Osnovič v Oseku.

Osnovič je omočena in pravi, da je otrok prišel mrtev na svet.

Slovenci v Ameriki. V Diamondville, Wyo. je dekla Frančiška Zihertle umrla za opelknami, ki jih je dobila pri eksploziji gasolina.

Piranat: „Pomlad in jesen“, moški zbor. 2. Stj. Mokranjac: „Srbske narodne pesmi s Ohrida“, mešan zbor. 3. Stj. Mokranjac: „Srbske narodne pesmi s Kosova“, mešan zbor. 4. J. Michl: „Nezakonska mati“, soprano poje gd. Klementina Hrovatin. 5. P. Čajkovskij: „Zadremaly volny“, ženski zbor. 6. Fr. Gerbič: „Rožmarin“, ženski zbor. 7. J. Michl: „... da jo ljubim“, Prešernova gazalet št. 3, tenor-solo poje g. Viktor Črnko. 8. Čajkovskij: „Solovuške“, mešan zbor. 9. Čajkovskij

moških in ženskih ovratnih verižic, 66 moških in ženskih srebrnih, nikelnastih in tula žepnih ur, 3 nikelnaste verižice, 41 srebrnih ženskih in moških verižic, 17 zlatih dragocenih zapestnic, 12 srebrnih zapestnic, 8 zlatih priveskov, 26 zlatih uhanov, nekateri celo z briljanti, 8 zlatih igel, 18 zlatih in srebrnih brož, 3 zlati lorgnoni, 4 zlata očala, 10 zlatih in 4 nikelnasti ščipalniki, srebrni žepni nož, več palic, ženskih ročnih torbic, rut in razne oblike itd., vsega skupaj v vrednosti 6158 K. Nadalje se je izgubilo 185 denarjev, v katerih je bilo 4291 K 79 vin. 7 denarjev pa s skupno vsoto 670 K 32 v. 32 zavitkov denarja v skupni vsoti 1124 K, 105 bankovec, in sicer 2 po 100 K, 4 po 50 K in 38 po 20 in 10 K, v skupni vsoti 1860 K. Nadalje 20 zlatov v skupni vsoti 240 K in 4 tolarji po 5 K. 9 hranilničnih knjižic s skupnimi vlogami 6261 K. Slednjič je bilo še izgubljeno kukalo, zavitek namiznega orodja, pero od ure, 6 nožev za slamoreznic, 1 etui za svalčice, operacijski instrument, pasji nabolčnik, pasji bič, 100 viržink, vozna veriga, 3 konjske odeje, 4 nojeva peresa, 38 ročnih torb z denarnicami, 13 pa s ključi in proprijetati, 3 molitveniki, vreča konopelj, 2 dežnika in 3 solnčniki, zavitek pismenih znakov, več ženskih rokavic, čevlji in štifleti, 3 mufi, 2 boi, 3 ženske jopice, 2 moška površnika, 1 otroške in 1 ženske hlače, 3 moške suknje, 1 ženska pelerina, 2 metra svilnatih trakov in 2 metra svile, ženski ovratnik iz astrahana, 9 ženskih pasov in 20 zastavnih listkov. Vsi ti efekti so bili cenjeni 1110 K 40 vin, vse izgubljeno pa 21.835 K 19 vin. Neverjetno, a resnično! — Najditev se je lansko leto prijavilo pri policejskem uradu 459. V 38 slučajih so oddali prostega denarja v skupni vsoti 1434 K 60 vin, v raznih torbičah in v robeh zavitega pa v skupni vsoti 3148 K 76 vin., v 66 denarnicah pa 984 K 55 vin. Nadalje so bile najdene 3 zlate in 33 srebrnih žepnih ur, 4 zlate in 38 srebrnih verižic, 10 srebrnih zapestnic, 5 zlatih brož, 24 zlatih prstanov, 6 zlatih poročnih prstanov, 11 zlatih uhanov, 5 zlatih igel, 3 zlati ščipalniki, 9 očal, 3 lorgnoni, 10 hranilničnih knjižic, 50 dopisnic, 3 palice, 24 dežnikov, 3 moški kluboki, 2 površnika, 3 pelerine, moški suknjič, hlače in telovnik (tedaj je ta šel domov samo v spodnji obliki), 2 otroška suknjič, 1 škorjen, ženski čevlji, čepica, 2 konjski odeji, 2 posteljni pregrinjali, 3 vozne verige, 30 ženskih ročnih torbic, nojevo pero, muf, 5 ženskih pasov, 2 ženski krili, 3 ženske hlače, korzet, predpasnik, pet parov rokavic, namizni prt, domaći čevlji, zavitek perila, 11 solnčnikov, 3 ženske ogrinjace, boa, šarpa, naglavna ruta, kos svile, umeten z zlatom obrobljenim zob, metno zobovje, likalo, dva sodčka, kovčeg, 8 pil, tehnika, stol, vrt na brizgalnica, 2 svetilki, kolesarska napihaca, 5 pasjih nagobčnikov, pasji ovratnik, specialna karta, 2 rianski orodji, mlincik za kavo mleti, pol kilograma kave, 3 žepni noži, vijolina, 2 zavitka suknja, zavitek kotonine, zavitek platna, zavitek raznega blaga in zavitek svetinjic. Vse to se ceni do 5567 K 91 vin.

Drobne novice.

— Atentat na sodišče. Včeraj je bila pred vojaškim sodiščem v Premsku obravnavana proti poročniku Schneiderju, ki je bil obtožen raznih deliktov. Obravnavo je končala z obsodbo in degradacijo poročnika. Ko so obtoženca peljali v sodno dvorano, da se mu naznani razsodba, je na hodniku strahovito počilo. Eksplozira je dinamitna patrona, ki jo je imel Schneider v žepu, in raztrgala poročnika na drobne kose. Razen Schneiderja ni bil nihče poškodovan, pač pa je eksplozija razbila vsa okna na vojašnici. Poljski liti javljajo, da je Schneider imel namen sodišče in vojašnico razstreliti v zrak. To nakano je pa preprečila predčasna eksplozija.

— Radi trpinčenja vojaštva sta bila v Olomucu obojena četovodja Lechner in desetnik Petzl, in sicer prvi na 1 leto, drugi pa na 9 mesecev težke ječe. Poleg tega sta bila degradirana.

— Roparski umor. V Holetinu na Moravskem so ponocni neznanci umorili 82letno Ano Bucher, ki je sama stanovala v majhni sobi. Da bi uničili vsak sled za seboj, so napravili v sobi grmado, položili na njo umorjenko ter zanetili ogenj. Ker so pa požar sosedje kmalu opazili in prišli gasiti, je prišel zločin na dan. Zločinci so odnesli umorjenki ves de-

nar.

— Spopad med madžarskimi in srbskimi ruderji. V Brniku na Hrvaškem so se stepili madžarski in srbski ruderji. Ubita sta bila dva Srba. Policeja je aretirala sedem Madžarov.

— Potres v Severni Ameriki. Na severozapadnem obrežju Ameri-

ke so čutili te dni močne potresne sunke. V Port Townsendu je morje preplavilo ulice, vodovodne cevi so se razpočile in več hiš je bilo poškodovanih. Vulkan Mount Bakker, o katerem so sodili, da je že ugašen, je jutri bljuvati lava.

Knjigovnost.

— Dr. A. Blankini (Chicago Ill.): *Kriminalna sociologija*. Založilo upravnštvo "Narodnega lista" v Zadru. Cena 1 K. V tej zanimivi brošuri razpravlja pisatelj o smrtni kazni, o znanstvenem umoru in o luthanasiji.

— Verkehrskarte von Österreich-Ungarn. V saložbi G. Freytag & Berndt na Dunaju (VII/I. Schollenfeldgasse 62) je izšel zemljevid vseh že dograjenih, kakor tudi vseh projektiranih železnic v monarchiji in v Bosni ter v Hercegovini. Na zemljevidu so označene vse postaje in označene vre posebnosti posameznih železnic. Zlasti za trgovca je ta krasni zemljevid neprecenljive vrednosti.

Izpred sodišča.

Zaradi nagrobnega napisa. Znano je še, da je bil lani oproščen pred ljubljanskim poročnikom Janez Juvan iz Olševka na Gorenjskem hudo delstva uboja, storjenega s tem, da je ustretil Andreja Pogačarja iz Olševka. Oče ustrelnjenega Ivan Pogačar je bil napraviti na grobu napis: »umorjen od zlobne roke« in odgovril na pismo pisarne dr. Krisperjeve, da ni sicer nikogar hotel žaliti, temveč hotel povedati to, da je našel svojega sina umorjenega. Na podlagi splošnega pooblastila Janeza Juvana je pisarna dr. Krisperjeva vložila tožbo radi žaljenja časti in sodišče v Kranju je obtoženca Ivana Pogačarja obsodoilo na 30 K denarne globe. Pri vzklicni razpravi je obtoženec zastopnik dr. Žerovnik izjavil, da dr. Krisperjeva pisarna ni bila upravičena vložiti te tožbe, ter navajal kot dokaz, da Janez Juvan ni tedaj ni bil toliko pijan, da ne bi bil vedel, kaj dela, to, da je šel domov, in ker je našel doma pri svojem bratu vrata zaprta, pristavljal lestvico, splezal po nej v svojo sobo, tam vzel revolver, ga nabasal, šel nazaj četrte daleč v gostilno, stopil na prag, ustrelil trikrat z revolverjem in zadel Andreja Pogačarja dvakrat v glavo enkrat pa v ledja. Porotniki so potrdili uboj, ali potrdili so tudi, da je storil to v popolni piganosti in zato je bil Juvan oproščen. Sodišče se pa ni treba ozirati na ta izrek, temveč lahko samo po svoje presoja to dejanje. Zastopnik Juvanova je predložil naknadno potrdilo tožiteljevo, da se strinja z obtožbo, dočim je obtoženec predložil izjavilo olševskih všečanov in pokopalisci uprave, da se nihče ne zgleduje nad onim napisom. Sodišče je pritrirdlo izvajanjem zagovornikov ter obtoženca oprostilo, to pa zato, ker so porotniki potrdili vprašanje, da je Juvan usmrtil Pogačarja, in je bil oproščen le zato, ker so porotniki potrdili, da je svoje dejanje storil v popolni piganosti, kmetsko ljudstvo pa ne razločuje med umorom in ubojem ter imenuje vsakega umorjenega, kdor umrje vsled poškodovanja po tuji roki.

Razne stvari.

* Ogoljufani goljuš. Blagajnik neke belgijske banke v Bruselju je poneveril 200.000 frankov in pogrinil v izginil. Vse poizvedbe za njim so ostale brezuspešne. Dan po begu pa je dobila banka pismo od ubeglega blagajnika, v katerem je leta priznal poneverbo, obenem pa tudi povedal, da mu je denar izročil prokurist banke z namenom, da bi tudi pobegnil in bi si potem denar razdelila. Ker pa je že imel denar v rokah, se mu je zelo boljše, da ga ohrani sam zase vsega. Prokurist je priznal, da je bil sporazumljen z ubeglim blagajnikom, nakar so ga zaprl.

* Rokopis iz Kristusove dobe. »Russkaja Vjedomost«, glasilo moskovskega vseučilišča, je dobito iz Damaska brzjavko, da so tam našli v neki stari knjižnici rokopis iz Kristusove dobe. V rokopisu je novih podatkov o Kristusovem življenju. Rokopis obsegajo 3116 strani. Podrobnosti še manjkajo.

* »Bastille« je bilo ime trdnjava v Parizu, katera je služila za zapor, kamor so francoski kralji zapirali politične in sebi nevarne osebe. Na tisoče nedolžnih ljudi je bilo tu zaprtih, o katerih ni bilo nobene zabeležbe. Kralji so dali kar ponocni vlovljiti kako osebo in jo vrgli v grozni zapor, kjer je ostala do smrti. L. 1789. je ljudstvo naskočilo trdnjava, in ko je iz nje izpustilo vse ujetnike in orožje pobralo, je trdnjava razdejalo. Ključ od »Bastille« je Lafayette s seboj v Ameriko prinesel in ga podaril prvemu predsedniku Geor-

Washingtonu. Ta ključ visi še danes v veliki dvorani njegove palače v Mount Vernon.

* Največja dvorana na svetu. Največja dvorana na svetu je v Peterburgu na Ruskem. Dolga je 620 čevljev in 150 čevljev široka, ter je namenjena za vojaško uporabo, kjer se lahko en cel bataljon vojakov vežba. Ponco gori v tej dvorani dva tisoč sveč; streha njenega je iz železne ploščevine. — Bela hiša v Washingtonu je 170 čevljev dolga in 86 čevljev široka. Najlepša dvorana v njej je: »iztočna« dvorana v velikosti 80 × 40 čevljev in 22 čevljev višine. Poleg nje je takozvana »modra dvorana«; slična v krasni modri barvi in zlatu. Uporablja se samo za sprejem diplomats in znanih političnih oseb. »Zelena dvorana« je prostrana 30 × 20 čevljev v obsegu. V sobah II. nadstropja stanuje predsednik Zedinjenih držav s svojo rodbino in nekaj državnih tajnikov.

* Redka starost. Isto dan, ko je cesar Franc Jožef obhajal 60letni vladarski jubilej, je obhajala na Dunaju Katarina N. 110 rojstni dan, izredno vesela in zdrava. Rojena je bila na Ogrskem, a leta 1816. se je kot 18letna dekle omožila z Luščigom ter se preselila z možem na Dunaj, kjer je preživel ves čas do danes. Cesarev je videla le enkrat kot mladega častnika. Rada bi ga še enkrat videnila, a pravi sama, da nima zanj časa. Starka ima 24 vnučkov, 27 vnukov in 41 prav-vnučkov, dočim so ji otroci že davno stari pomrli.

Telefonska in brzjavna poročila.

Volitve v trgovsko in obrtno zbornico v Gorici.

Gorica, 13. januarja. Včeraj so se pričele volitve v tukajšnjo trgovsko in obrtno zbornico. Udeležba s strani Slovencev je bila izredno velika. Včeraj je volila skupina trgovcev. Natančen izid se ni znan, toliko pa je gotovo, da so Slovenci propadli. Danes voli skupina obrtnikov. V tej skupini so sanse za Slovence ugodnejše, vendar pa se tudi tu ni nadejati zmage.

Goriški deželni zbor — ododen.

Gorica, 13. januarja. S cesarskim reskriptom je bil danes odgovoren goriški deželni zbor. Z najkompetentnejšega vira smo izvedeli, da bo v kratkem razpuščen.

Ministrski predsednik baron Bienerth bolan.

Dunaj, 13. januarja. Ministrski predsednik baron Bienerth je pred dveoma dnevnoma preeč nevarno obdel. Zdravi ga dvorni svetnik Neusser.

Shodi proti Axmannovemu predlogu.

Dunaj, 13. januarja. Včeraj je bilo tu 6 četinskih shodov, na katerih se je razpravljalo o znanem Axmannovem predlogu. Udeležilo se jih je približno 15.000 ljudi. V okraju Marijahilf je bilo arretovalih 9 oseb. Nemški nacionalci so hoteli izvzeti konflikte, kričali so na udeležence shoda: »Češische Hundel! Slavische Schweine!« itd. Te psovke so rabili tudi nekateri policisti, katerih identičnost se je dognala in katere so danes naznani policijskemu ravnenju. V okraju Brigittenau so bile aretirane 3 osebe.

Dunaj, 13. januarja. Deputacija socialnodemokratske stranke je bila danes pri vodji naučnega ministra Kaneri ter ga prosila, da najstori vse, da Axmannov predlog ne bo dobil cesarske sanke, ker bi to imelo za državo jako slabe posledice.

* Kranjska hranilnica v zadregi.

Velenje, 13. januarja. (Posebna brz. »Slov. Nar.«) »Kranjska hranilnica« je odpovedala vsem dolžnikom v Opatiji posojila dne 12. januarja, če da rabi denar. Ta odpoved je tu napravila vtišek, kakor da se »Kranjska hranilnica« nahaja v nevečji stiski.

Hrvatska stranka prava ostene v hrvatsko-srbski koaliciji.

Zagreb, 13. januarja. (Posebna brz. »Slov. Nar.«) Hrvatska stranka prava je izdala tole izjavo: »U oziru na članke poslanca Zagorca v »Hrvatski« proti hrvatsko-srbski koaliciji se je sestal saborski klub hrvatske stranke prava dne 11. in 12. t. m., da zavzame stališče v tem vprašanju. Ker je osrednji klub hrv. stranke prava skupno s saborskimi klubom enodušno na sestanku 28. dec. 1908 sklenil, da hrv. stranka prava ostane v hrvatsko-srbski koaliciji ni dvoma, da se je poslanec Zagorac v polemiki proti poslancu Supilu težko pregrebil proti sklepom te konferenca. Saborski klub hrv. stranke prava globoko obžaluje njegove napade na hrvatsko-srbsko koalicijo. Na ta sestanek posl. Zagorac ni prišel, dasi je bil posvan, marveč je postal pisemno izjavo, da izstopa iz hrvatsko-srbske koalicije. Saborski klub hrv. stranke prava sprejema ta izstop posl. Zagorca na

znanje ter izjavila, da je s tem Zagorac prenehal biti tudi član saborškega kluba hrv. stranke prava.

Potres.

Pulj, 13. januarja. Tu je bilo danes ponoči ob 157 čutiti močan potresni sunek.

Rim, 13. januarja. Iz Benet, Verone, Bologne, Padove in drugod javljajo o močnih potresnih sunkih, ki so se prigordili danes ponoči. Povod sod je zavladala velikanska panika in ljudje so v silnem strahu bežali na ulice. Zlasti silni potresni sunki so bili v Benetkah.

Vesti iz Srbije.

Belgrad 13. decembra. Nikola Pašić, vodja staroradikalne stranke in Ljuba Stojanović, vodja samostalne stranke, sta pričela pogajanja zaradi rekonstrukcije ministarstva.

Belgrad 13. januarja. Srbska vlada je najela na Angleškem posojila v znesku 30 milijonov frankov, s katerim zneskom pokrije vse stroške vojne potrebcu.

Turčija se pripravlja na vojno.

Belgrad 13. januarja. (Posebna brz. »Slov. Nar.«) Turčija se z vso naglico pripravlja na vojno. Vsak dan pošilja nove čete in nov vojni material v Macedonijo na bolgarsko mejo. V Štip je posilala 15 vagonov topov, 2 vagona granat in 200 konj. Največ armade se nahaja v trikotu Carevo selo, Štip in Kumanovo. Partik »Selamlik« prevaža neprestano vojni materijal iz Carigrada v Solun. Iz Soluna posiljava vsak dan topove in puške v Albanijo in Sandžak Novi-pazar.

Minister dr. Milovanović o avstro-turškem sporazumu.

Belgrad 13. januarja. (Posebna brz. »Slov. Nar.«) Vaš dopisnik je govoril o položaju, ki je nastal sled preobratu o avstro-turških pogajanjih, z mini-strom zunanjih del dr. Milovanovićem, ki se je izjavil o položaju tako-le:

»Sporazum med Avstro-Ogrsko in Turško smatramo lahko za dobro znamenje, da je Avstro-Ogrska nastopila pot koncesiranja in izpolnjevanja zahtev o teh, katerih interesi so vsled aneksije oškodovani. Srbski del bosenskega vprašanja, če je tudi druge narave kot turške zahteve, ni bil v nikakem nasprotju s turškimi zahtevami. Izpolnitev turških zahtev nam daje nove naddeje, da bodo tudi naše zahteve izpolnjene. Naše stališče ostane popolnoma nespremenjeno. Kakor sem rekel v svojem govoru v narodni skupščini, je bosans

Vabred 60 K, Mokronog 200 K, Metlika 50 K in 48 K, Šmarjeta (Koroško) 70 K, Šiška 74 40 K, Ptuj moška 18 K, Ljubljana, prva moška 480 K, Slovenjigradec 12 K, Ljubljana, ženska šentperška 12 K, Škofjalec 45 K, Posavje 43-4 K, Trst pri Sv. Jakobu 265 K, Košarid moška in ženska 33 40 K, Zagorje moška 100 K, Dovje 111 60 K, Ormož, moška 60 K.

III Razni prispevki. I. Rakelj, Žemun 5 K, G. Marolt, Ljubljana 1 K, gostje v Košakov gostilni v Ljubljani 6 62 K, Blaž Rane, Volsperk i K, občina Kokarje 10 K, okrajni odber Gornjigrad 100 K, I. Preindl, Vel. Nedelja, nabral 878 K, tvrdka Lenas & Grkman, Ljubljana dar 25 K, A. Berginec, Sežana, nabral na banketu 20 K, gost. Pokavce, Javornik 8 60 K, J. Božič, Stope 5 48 K, slov. gledališče v Ljubljani 50 K, M. Gočica, Logatec 2 87 K, občina Idrija 100 K, A. Graul, Ljubljana 2 K, rodom v Gor. Šiški 3 K, županstvo v Češnjevi 30 K, A. Mlačič, Šmarje 2 40 K, J. Kožlin, v Biljani na banketu 25 50 K, Jos. Dugolin, Škrbne 12 90 K, A. Asker, Ljubljana 10 K, A. Gselman, Sv. Martin, nebral 6 05 K, družba na veselici ces. jubileja v Brčinji 3 34 K, Štef. Kalister, Divača 4 K, Iv. Perpar, Tolmin 5 K, Juli Šavli, Šempas, nabral 15 K, M. Štrukelj, Šempas 4 K, žup. Hoteščica 5 K, K. Planinšek, Ljubljana 5 K, M. Gačnik Celje, nabrala 5 50 K, Jos. Gočnik, Polenšak, nabral med lovci 6 14 K, A. Kožlevčar, Rakek, nabral nar. daska 18 K, L. Roš, Hrastnič, Miklavževno darilo nabral 24 94 K, F. Podlesnik, Ljubljana 1 K, M. Viher, Ljubljana 1 K, I. Mešiček, Svetnica, nabral 13 30 K, A. Gerzel Cerkno, nabrala 4 10 K, I. Šavli, Šempas, nabral med svati 10 92 K, dr. Klimek, Bizejško 4 K krajni šolski svet v Orehku nabral na veselici 6 62 K, volilo A. Hajšeka v Slov. Bistrici 8 18 K, A. Mlačič, Šmarje 2 K, Nekar iz Idrije (po tvrdki Schneider & Verovšek 9 46 K, dr. I. Hribar, Ljubljana, kaz. poravnava H. O. 20 K, dr. Janko Babnik, Dunaj 10 K, trgovina A. E. Škaberne, Ljubljana, prispevki od platna 200 K, pokroviteljina 200 K, skupaj 400 K, žup. Miren 50 K, posoj. Ljutomer 20 K A. P. Šancin, Dolina, nabral na banketu 21 61 K, dr. Triller, dr. Novak, Ljubljana, kaz. poravnava P. T. 20 K, P. P. 10 K, trg Središče 50 K, F. Janžekovič, Svetnica 2 K, I. Žagar, Dobrova nabral 6 20 K, Marica Krutar, Kože, nabrala 5 09 K, Ivan Vrhovnik, Ljubljana, mesto vence na grob t Legatu 10 K, omizje pri Slobozniku pri sekjanu krompirja 2 62 K, Milko Krapež, Ljubljana 2 40 K, L. Jenko, Bovec, nabral 3 K, Fr. Završnik, Št. Peter 4 K, M. Žnidarič, Matenjavas 6 40 K, Hedviga Laznik, Belacerkev 3 K, dr. Fr. Kos, Gorica 10 K, Leop. Reja, Cerkno, nabral med fanti 8 K, žup. Borovnica 25 K, občina Vrhnika 30 K, Bertica Müller, Zagorje, nabrala 6 K in dodala 1 K skupaj 7 K, V. Štrukelj, Medvejice 2 K, Jernej Bahovec, Ljubljana, prispevki od peres 50 K, F. Črnagoj, Barje, nabral 1240 K, K. Kanal, Prestranek, nabral med volicami 3 22 K, žup. Sv. Kriz-Cesta 10 K, dr. M. Triller, Radovljica, daroval l. S. J. 10 K, J. Primožič, Gorica, nabral 5 90 K, cest. odbor, Bovec 50 K, žup. Bovec 30 K, Fr. Kotnik, Verd 20 K, Ana Hren, Ljubljana 100 K, Pepica Repenšek, Brežice, nabrala 14 K in 5 K skupaj 20 K, M. Rodman, Vipava 3 05 K, Franc Majer, Maribor, nabral nar. daska 20 K, Josip Aničič, Zvonec 5 K, Pavlina Matičič, Ljubljana, mesto vence t Ani Hren 10 K, Neža Pate, Ljubljana, v isti namen 4 K, M. Klobučar, Ljubljana 2 K, slovenski dijaki, božično darilo 125 14 K, V. Vrhunc, Ljubljana 1 K, Ant. Turnšek, Rečica 3 K, zbor slov. uradništva v Gornjem gradu 200 K, Makso Jeraj, Račica 5 K, gdč. Wesner, Ljubljana, zbirko mest. liceja in viš. deklinske šole 38 95 K, rodoljubi v Litiji, novozeleno darilo 36 62 K, Matej Sršen, Skaručina, nabral pri Ingham 3 K, urar Kapež, Ljubljana, 9 60 K, gojenke mest. liceja 2 K, Makso Zalokar, Ljubljana, prispevki od drož 60 K, omizje obrtnikov pri Križu, Ljubljana 5 K, Fran Šoštarčič, Maribor, globo 15 K, psvsko društvo Matenjavas 4 K, Franc Hraščev, Gradec 10 K, I. Perdan, Ljubljana, prispevki od družb. užigalic 500 K, G. Pikel, Postojna, na odhodnici Diumnika 11 20 K, Iv. Murkovič, Malavaš, 281 K, Fr. Repič, Ajdovščina, dar 10 K, žup. Kožljan 50 K, županstvo 20 K, omizje notarjev 21 K, dr. Danilo Majoron, Ljubljana 200 K, dar Slovencev v Clevelandu po dr. Kokalju 340 K, slovenski Šotol v Clevelandu po dr. Kokalju 25 K, I. Kostevec, Ljubljana 10 K, I. Kittek, Pragersko, nar. davek 26 K, prisp. strel. klubu pri Macku v Ljubljani 12 K, dr. Zarnik, Ljubljana, mesto razsvetljave 4 K, V. Hafner, Pliberk 4 80 K, vesela družba na Glincu 13 20 K, vesela družba v Bovec 6 26 K, dr. Horvat, Ptuj, neka kaz. poravnava 20 K, dr. Ant. Žužek, Ormož, nabral na čeb. družtu 6 10 K, dr. Josip Georg, Šmarje 15 K, Janko Pr-mrov, Sarajev, nabral 9 40 K, Jos. Goljevček, Gorica 20 K, Fran Starol, Središče 3 60 K, gost Začar, Cerknica 3 05 K, L. Luznar, Primskovo, nadjenina 5 K, Jožef Mrhar, Dolenjavas 5 K, Litija 40 K, upravnštvo "Slovena" nabrala v 4. četrletju 3 676 K 6 3 h, Zrimšek, Šiška 2 K, Jos. Božič, Jesenice 2 80 K, Fran Voglar, Št. Pavel 2 K, občinski odbor St.

Manjšo trgovino

ali tudi samo lokal želi prevzeti trgovsko izobražena oseba najraje v kakem kraju, kjer so tovarne. Eventualno se prevzame tudi gostilna.

Ponudbe na uprav. "Slovenskega Naroda" pod "trg vina 1809". 202

Predstave ob delavnih:

ob 4., 5., 6., 7. in 8. ura

Ob nedeljah in praznikih:

ob 10. in 11. ura dopoldne in

ob 3., 4., 5., 6., 7. in 8. ura popoldne.

Vsako soboto in sredo nov program

Slike se dobivajo samo iz prve svetovne

pariske tvornice Pathé Frères.

Kinematograf Pathé

prej „EDISON“

Dunajska cesta, nasproti kavarnice „Evropa“.

Cene prostorom:

I. prostor 60 vin, II. prostor 40 vin.

I. prostor otroci 40 vin, II. prostor

otroci in vojaki do narednika 20 vin.

Vsek četrtek in soboto

od 3. do 6. ure predstave za učence

po znižani ceni. I. prostor 20 vin

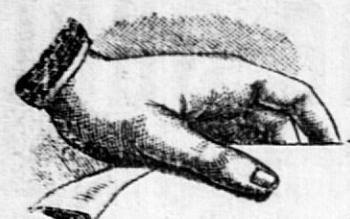
II. prostor 10 vin, 240

Gostilna

se odda v najem ali pa pod ugodnimi pogoji tudi proda. Hiša je v dobro idočem kraju tik postaja Področica na Koroškem. Plača po dogovoru.

Več pove lastnik g stilne F.

Kobenter, Št. Jakob v Rožu

Milan Žnideršič

tgovec

Malči Žnideršič rojena Skušek

poročena.

238

Matenja vas dne 14. januarja 1909 Metlika.

(Namesto vsakega drugega posebnega obrestila.)

Slovenska tvrdka čevljev

domačega in tvorniškega izdelka

MATEJ OBLAK

čevljarski mojster

Kongresni trg štev. 6 v Ljubljani

se slavnemu občinstvu priporoča.

Po meri naročena dela se najsolidneje izvršujejo
v lastni delavnici.

3462-2

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..